

สรุปรายงานการประชุมรับฟังความคิดเห็น
ต่อ (ร่าง) มาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม
วันจันทร์ที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔
ณ ห้องประชุมศักดิ์สิทธิ์ ตรีเดช และห้องประชุม ๒๐๒ อาคารกรมควบคุมมลพิษ

ส่วนน้ำเสียอุตสาหกรรม สำนักจัดการคุณภาพน้ำ ได้ดำเนินการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น ต่อ (ร่าง) มาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ณ ห้องประชุมศักดิ์สิทธิ์ ตรีเดช และห้องประชุม ๒๐๒ อาคารกรมควบคุมมลพิษ โดยมี นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นประธานกล่าวเปิดประชุม มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวนทั้งสิ้น ๔๐๖ คน ประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ เช่น คณะทำงานปรับปรุงมาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ จำนวน ๑๖๖ คน และผู้แทนภาคเอกชน เช่น ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ ที่ปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อม องค์กรด้านสิ่งแวดล้อม และอุตสาหกรรม จำนวน ๒๔๐ คน

นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ กล่าวเปิดประชุม

นายอนุทิน สุธาพันธ์ ผู้อำนวยการ ส่วนน้ำเสีย อุตสาหกรรม นำเสนอเนื้อหาใน (ร่าง) มาตรฐานน้ำทิ้ง

การประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) มาตรฐานน้ำทิ้ง

สำหรับประเด็นความคิดเห็นที่เป็นข้อเสนอแนะสรุปในหัวข้อหลักๆ ได้แก่
คำนิยามที่เกี่ยวข้อง เสนอให้ปรับปรุงคำนิยาม “โรงงานอุตสาหกรรม” และ “น้ำทิ้ง” ให้ชัดเจนกว่าเดิม และแยกคำนิยาม “สถานประกอบการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน” ออกจากคำนิยาม “นิคมอุตสาหกรรม”

การกำหนดค่ามาตรฐาน แยกเป็นรายพารามิเตอร์ ได้แก่

ความเป็นกรดและด่าง ควรปรับแก้ไขข้อความจาก “ระหว่าง ๕.๕ - ๙.๐” เป็น “ตั้งแต่ ๕.๕ ถึง ๙.๐” เพื่อให้ครอบคลุม ๕.๕ ถึง ๙.๐

อุณหภูมิ ควรกำหนดตามการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิในแหล่งรองรับนอกเหนือจากค่า ๔๐ องศาเซลเซียส ซึ่งสูงเกินไปและกระทบต่อสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำ

ของแข็งละลายน้ำทั้งหมด มี ๓ กรณี ดังนี้ กรณีที่ ๑ ระบายลงแหล่งน้ำผิวดิน ไม่เกิน ๓,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร ที่ประชุมเห็นด้วยแต่ควรคำนึงถึงผลกระทบต่อแหล่งน้ำดิบเพื่อการผลิตน้ำประปาและสภาพการใช้น้ำในอนาคต ๑๐ ปีข้างหน้า กรณีที่ ๒ ระบายลงแหล่งน้ำที่มีค่าของแข็งละลายน้ำทั้งหมด มากกว่า ๓,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร ส่วนใหญ่เห็นด้วยแต่ควรปรับแก้ไขข้อความให้อ่านเข้าใจง่ายและชี้ให้ชัดว่าพื้นที่ใดบ้างระบายทิ้งได้ และกรณีที่ ๓ น้ำที่จากโรงงานผลิตน้ำจืดหรือน้ำประปาจากน้ำทะเลหรือกิจการคล้ายกัน ค่าของแข็งละลายน้ำทั้งหมดในน้ำทิ้ง ต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษเห็นสมควรนั้นที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นด้วย แต่ขอให้ปรับแก้ไขข้อความให้อ่านเข้าใจง่าย โดยมีทั้งเสนอขอให้กำหนดค่าเป็นตัวเลขในกฎหมายฉบับนี้โดยไม่ต้องไปออกเป็นประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และควรกำหนดค่าระหว่างโรงงานเก่าและใหม่ เนื่องจากศักยภาพการทำได้โรงงานเก่ามีน้อยและโรงงานบางแห่งมีพื้นที่จำกัด

ของแข็งแขวนลอย คงค่าเดิมที่ ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

บีโอดี เสนอความเห็นขอทบทวนค่าให้เข้มงวดขึ้น เพื่อลดผลกระทบต่อแหล่งน้ำที่เสื่อมโทรมในปัจจุบัน โดยศึกษาบีโอดีจากอุตสาหกรรม ชุมชน และเกษตรกรรมที่มีต่อแหล่งน้ำ

ซัลไฟด์ ควรใช้คำว่า “Total Dissolve Sulfide” แทน “Sulfide” เพื่อให้ครอบคลุมรูปแบบซัลไฟด์ทุกรูป

ทีเคเอ็น ควรทบทวนลดให้ค่าต่ำกว่า ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร หรือแยกกำหนดรูป Ammonia N Phosphorus N หรือ Nitrate N เนื่องจากเป็นต้นเหตุก่อให้เกิดสภาพแพร่กระจายของสาหร่ายน้ำ และมาตรฐานของต่างประเทศกำหนดอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

สี เห็นด้วยที่จะกำหนดค่าชัดเจน และควรขยายระยะเวลาบังคับใช้ เพื่อให้ผู้ประกอบการและห้องปฏิบัติการวิเคราะห์มีเวลาเตรียมความพร้อม รวมทั้ง การประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนรับรู้และเข้าใจ

พารามิเตอร์อื่นๆ ที่ระบุมีความเห็นเพิ่มเติม เช่น โลหะปรอท ควรกำหนดค่าให้เข้มงวดขึ้น เพื่อป้องกันผลกระทบที่จะเกิดต่อสุขภาพมนุษย์ เพสตีไซด์ควรระบุชื่อตามกลุ่มหรือชื่อสารเคมี น้ำมันและไขมันควรแยกกำหนดเป็นกลุ่มน้ำมันและไขมันทั้งที่เกิดจากธรรมชาติหรือสังเคราะห์ เพื่อให้มีความชัดเจนในการวิเคราะห์ และขอเพิ่มกำหนดกลุ่มสารอันตรายในมาตรฐานนี้ เช่น VOCs หรือสารตามข้อกำหนด POPs ด้วย เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพประชาชน

วิธีการตรวจวิเคราะห์ มีความเห็นเสนอในบางพารามิเตอร์ เช่น วิธีวิเคราะห์บีโอดีเสนอขอ กำหนดเป็นแบบ Closed Reflux เพื่อลดอันตรายต่อผู้วิเคราะห์ ซัลไฟด์และไซยาไนด์ขอเพิ่มวิธี Sulfide selective Electrode และวิธี Ion selective Electrode ซึ่งสะดวกและรวดเร็ว

แม้ทั้งสองวิธีไม่มีใน Standard Methods คลอรีนอิสระขอเพิ่มวิธีการตรวจวัดในน้ำขุ่นโดยวิธี Amplemeter ซึ่งวัดในภาคสนามได้ทันที ฟินอลขอตัดคำว่า “ที่เหมาะสม” ออก และใช้คำว่า “โดยการกลั่น” แทน แก้ไขข้อความจาก “สมาคมวิศวกรสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย” เป็น “สมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย” และการอ้างอิง Standard Methods ขอเพิ่มคำว่า “ฉบับล่าสุด” เพื่อให้การอ้างอิงเป็นมาตรฐานเดียวกัน

การเก็บตัวอย่างน้ำ มีความเห็นควรปรับแก้ไขข้อความให้ชัดเจน เช่น การระบุจุดเก็บตัวอย่างควรระบุเพียงจุดเดียวและตัดการเก็บทุกจุดออก เพื่อลดการใส่รายละเอียดมากเกินไป และขอให้ครอบคลุมจุดเก็บโรงงาน ๑๐๑ ของนิคมอุตสาหกรรมและกิจการที่คล้ายกัน แล้วมีการเชื่อมโยงคำนิยามที่ชี้ว่าการเก็บน้ำเสียกับน้ำฝนมีความแตกต่างกัน ส่วนวิธีการเก็บทั้งแบบจ้วงและผสมรวม ควรกำหนดปริมาตรให้เพียงพอต่อการวิเคราะห์ครอบคลุมทุกพารามิเตอร์

ข้อเสนอแนะอื่นๆ เช่น ควรตรวจสอบการใช้คำศัพท์ให้สอดคล้องกับพจนานุกรมศัพท์วิทยาศาสตร์ของราชบัณฑิตยสถาน ควรจัดรับฟังความคิดเห็นให้ครอบคลุมทุกกลุ่มและทุกภูมิภาค และขอให้นำผลการประชุมลงเว็บไซต์ของกรมควบคุมมลพิษ เพื่อให้รับทราบและเสนอความเห็นเพิ่มเติมได้

อย่างไรก็ตาม สำหรับผลการประชุมระดมความคิดเห็นครั้งนี้ ส่วนน้ำเสียอุตสาหกรรม สำนักจัดการคุณภาพน้ำ จะได้นำเสนอเข้าที่ประชุมคณะทำงานปรับปรุงมาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อทราบและเสนอเข้าคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาต่อไป

หมายเหตุ หากมีข้อสงสัยเพิ่มเติมสอบถามได้ที่ ส่วนน้ำเสียอุตสาหกรรม สำนักจัดการคุณภาพน้ำ

กรมควบคุมมลพิษ โทรศัพท์ ๐๒ ๒๙๘ ๒๑๙๑ โทรสาร ๐๒ ๒๙๘ ๒๒๒๐